

на християнската вѣра и учението на Христа на тѣхниятъ собственъ езикъ.“ Послѣ дълги размисления, Цариградъ са рѣшилъ да испроводи въ западно-славянските страни Кирила и Методия. Както шете, а ние мислиме, че ако славянските апостоли да не би са отличили въ Бжлгария, ако моравците да не би биле извѣстени за тѣхната дѣятелность и ако славянската проповѣдь да не би била вече распространена, то не би са случило и това важно сѣбитие. „Когато императоръ Михаилъ, патриархъ Фотии и князь Барда узнале желанието на моравските славяне, говорятъ легендите, то испроводиле да повикатъ свѣтите братия изъ Бжлгария,—дѣто тие проповѣдале словото божие и дѣто превождале свѣщенните книги на славянски езикъ, — да дойдатъ въ Цариградъ и да приѣматъ своята нова длжжность.“ Разбира са, че ако патриархъ Фотии и императоръ Михаилъ да не би знаеле какво влияние сж добили Кирилъ и Методии между бжлгарските славяне, ако да не би искали да подлѣятъ вода на западното римско духовенство и ако да не би мислиле да привлѣкатъ на своята страна Бжлгария, която е била посѣщавана и отъ римски проповѣдници, то желанието на моравците би останало неудовлетворено и солунските братия би биле накарани да преклонатъ колѣната си предъ общественото грѣцко мнѣние, което никога не е одобряло развитието на другите народи и народности. Моравските посланници говорятъ просто и ясно, че западните славяне и тѣхните князове желаятъ да видатъ въ земята си такива проповѣдници, „които би имъ проповѣдале словото божие на славянски езикъ и които би рас-